

*Hoe Appollonius tot Ephesien ynden tempel vertelde int openbaer alle
sijn gheschienenissen, waer bi dat hem sijn wijf, coninck Altistratus
dochter, die doen daer was, verkende ende greep hem
inden armen ende custe hem.*

[25]

Die wijle dat Appollonius dit stont ende vertelde, soe bekende hem sekerlic aen sijn wesen, ghedaente, spraecke ende aventure sijn wijf, coninc Altistratus dochter.¹ Sij stont op ende greep hem inden armen ende wouden cussen.² Mer Appollonius stietse onwaerdelic van hem, want hi niet en wiste dattet sijn wijf was.³ Sij seide met soete, screiende ogen: “O, mijn hertelic lief, half myn leven, waer om doet ghi mi dit?⁴ Want ic ben u wijf, des conincx Altistratus dochter, ende ghi sijt Appollonius van Thyro, mijn man, mijn meester.⁵ Ghy [h1v] sijt, seer verdorven,⁶ dien ick uuter maeten seer uitgecoren heb boven den anderen drie jongelingen, niet om vleyselijcke liefde noch om goets wil mer om u doecht ende wijsheits wille.”⁷

Doe Appollonius dit hoerde, soe hadde hij ter stont kennisse⁸ van haer ende greepse om den hals cussende, ende van blicap screyende seide hi aldus: “Gebenedijt⁹ moet sijn die alder Opperste, die mi weeder ghegheven heeft mijn dochter met mijn wijf!”¹⁰

---

1. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: [49] Cum hec et hijs similia narraret

2. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: altistratis regis filia vxor ipsius leuauit se et rapuit eum in amplexus volensque eum osculari

3. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Appollonius autem reppulit eam a se cum indignacione ignorans quod vxor sua esset

4. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: At illa O domine mi dicebat cum lacrimis dimidium anime mee cur sic agis?

5. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Ego sum coniunx tua altistratis regis filia et tu es tyrus appollonius maritus et dominus meus tu es magister meus qui me docuisti

6. seer verdorven: toen u een schipbreukeling was — U bent de schipbreukeling die ik verkozen heb boven de drie andere jongemannen [...]

7. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: tu es naufragus meus quem amaui non causa libidinis sed sapientie.

8. *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481 en ed. Van der Meer 1483: bekenninghe; ed. Van Os 1484: bekenninghen

9. Snellaert 1493: Ggebenedijt

10. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Appollonius hec audiens noticiam eius statim

Die coninginne seide tot hem: “Waer is mijne dochter?”¹

Hi toende haer Tarsia.² Sy nam haer dochter inden armen ende custese.³

Daer worde grote bliscap ghemaect in dije stat ende daer ontrent over al, om dat die fame ghijnc hoe dat die coninc Appollonius sijn wijf aldaer inden tempel ghevonden hadde.⁴

Appollonius clam te scepe met sijn wijf, swagher ende dochter ende sijn ghesin⁵ ende voeren nae sinen lande.⁶

Als Appollonius quam inder stat van Anthiochien, so o[n]tfinc⁷ hi dat conincryck, dat na hem ghehouden⁸ was.⁹ Hi l[i]et¹⁰ daer in sijnen swagher Athanagoras, ende hi voer te Thyro.¹¹

---

habens cecidit super collum eius et pre gaudio lacrimas emisit dicens. Benedictus altissimus qui michi filiam cum vxore reddidit

1. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: At illa Vbi est filia mea

2. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Et ipse ostendens tharsiam dixit. Hec est filia tua tharsia

3. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Illa vero osculata est eam

4. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: et sic cum leticia magna in tota ciuitate illa et in circuitu quod rex appollonius vxorem suam in templo inuenit famatum est.

5. Snellaert 1493: sijn wijf ghesin (perseveratie)

6. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Appollonius ascendit nauem cum vxore et filia et genere reuertentes ad patriam suam.

7. Snellaert 1493: outfinc

8. dat na hem ghehouden was: dat men voor hem bewaard had

9. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: [50] Veniens igitur appollonius anthiochiam regnum sibi reseruatum recepit

10. Snellaert 1493: let

11. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: et pergens tyrum constituit in locum athanagoram generum suum.